

Γράφει ο **Χρήστος Επαμ. Κυργιάκης**

Θα ήθελα, ξεκινώντας, να υπενθυμίσω κάποιους γνωστούς στίχους που αναφέρονται στο φασισμό.

Οι ρίζες του το σύστημα αγκαλιάζουν/και χάνονται βαθιά στα περασμένα

Οι μάσκες του με τον καιρό αλλάζουν/μα όχι και το μίσος του για μένα

Πρόκειται, νομίζω για την πιο άρτια και σύντομη περιγραφή του φασισμού και των φασιστών.

Ο καπιταλισμός, ιδιαίτερα στις κρίσεις του, δεν μπορεί χωρίς το φασισμό αλλά και ο φασισμός συνδέεται μέσω ομφάλιου λώρου με τον καπιταλισμό και τους καπιταλιστές.

Ίσως να αρκούσε το να σταθούμε στην απευθείας χρηματοδότηση των φασιστικών και ναζιστικών κομμάτων από τους ίδιους τους καπιταλιστές και τα πιο σκοτεινά παρακλάδια του.

Ίσως, πάλι, το προηγούμενο να ήταν αρκετό για να θέσει τους εργαζόμενους και τη νεολαία απέναντι από το φασισμό.

Όμως, η κατά καιρούς άνοδος της επίδρασης των φασιστικών ιδεών, όπως και στις μέρες μας και η αποδοχή τους από ανθρώπους που αντικειμενικά θα έπρεπε να τον αντιπαλεύουν, μας αναγκάζει να σταθούμε στα αίτια που οδήγησαν και μπορεί να οδηγήσουν στο μέλλον, στην αύξηση της επίδρασης του φασισμού στα μυαλά και στις ψυχές των ανθρώπων και ειδικότερα των νέων.

Ποιος δεν θυμάται πριν από καιρό τα ρατσιστικά ανέκδοτα που «κοσμούσαν» ακόμη και σελίδες «έγκυρων και αδέσμευτων» εφημερίδων; Όποιος θεωρεί ότι υπήρξαν «αθώα» και ανώδυνα κάνει μεγάλο λάθος καθώς, λειτουργώντας με τον ίδιο τρόπο, αυτόν της επανάληψης, όπως και μια διαφήμιση, βοήθησαν στο να διαμορφωθεί σε πάρα πολλούς η

άποψη ότι κάποιοι άνθρωποι είναι κατώτεροι λόγω εθνότητας, λόγω χρώματος ή λόγω κάποιας ιδιαιτερότητας. Πρόκειται για ένα από τα βασικά «πιστεύω» των φασιστών, αυτό της φυλετικής ανωτερότητας.

Θα θυμάστε, ίσως το πρωτοσέλιδο στην εφημερίδα του γνωστού «κομιστή των DVD» στο οποίο γινόταν συγκριτική αναφορά στο πόσο κοστίζει στο ελληνικό κράτος ένας μετανάστης, από τη μία και ένας έλληνας ασθενής, από την άλλη. Το κατάπτυστο μήνυμα, πέρασε και φώλιασε στο πίσω μέρος του εγκεφάλου πολλών αναγνωστών: Κόβονται χρήματα από την υγεία γιατί δίνονται στους μετανάστες. Άρα οι μετανάστες φταίνε για τα χάλια στα νοσοκομεία. Ό,τι καλύτερο για να ενισχυθεί το μίσος και η ξενοφοβία.

Δεν μας είπε όμως ο «κομιστής», τα 600 δις ευρώ που αναπαύονται στις ελβετικές τράπεζες από πού κόβονται; Ούτε για τα θαλασσοδάνεια, ούτε για την φορολογική ασυλία των εφοπλιστών και των καναλαρχών.

Μήπως όμως ξεχνιέται η δήλωση του πονόψυχου μέχρι δακρύων, Λοβέρδου, όταν χαρακτήριζε τους μετανάστες στο κέντρο της Αθήνας ως «υγειονομική βόμβα έτοιμη να εκραγεί» και τη χρυσή αυγή ως «γνήσιο κόμμα ακτιβιστών»;

Μέχρι και ο Σαμαράς συμμετείχε στην προπαγάνδα αυτού του είδους, όχι μόνο προσφέροντας τη φιλία του στον Μπαλτάκο, έμπιστο συνομιλητή των χρυσαυγιτών, αλλά δηλώνοντας κι εκείνο το περίφημο: «1.500.000 άνεργοι, 1.500.000 μετανάστες». Κι εδώ το μήνυμα είναι σαφές: Η ανεργία οφείλεται στους μετανάστες που παίρνουν τις δουλειές από τους Έλληνες εργαζόμενους.

Προφανώς, πάει ο μετανάστης στον εργοδότη και τον εξαναγκάζει, να απολύσει τον Έλληνα και να προσλάβει εκείνον με πολύ λιγότερα χρήματα, για περισσότερες ώρες δουλειάς και χωρίς ασφάλιση. Τι να κάνει και ο εργοδότης, κάποια στιγμή αναγκάζεται, κάτω από την πίεση του μετανάστη, να υποκύψει.

Μάλλον ξέχασε ο πρωθυπουργός μας ότι μετά την υπεραξία η μεγαλύτερη «εφεύρεση» των καπιταλιστών είναι η ανεργία όπως ξέχασε επίσης ότι εκεί γύρω στα 1990 αυτός ήταν που άνοιξε τα σύνορα προς τα «αδέρφια μας» για να συμπιεστούν τα μεροκάματα και να μπορέσουμε να πιάσουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, που ήταν απαραίτητοι για να μπορέσουμε να μπούμε στη φάκα του ευρώ.

Αν προσθέσουμε και τα ΜΜΕ, που έσπευδαν να χρεώσουν κάθε εγκληματική πράξη σε

αλλοδαπούς τότε δεν πρέπει να μας παραξενεύει το γεγονός ότι ενέργειες όπως ο «Ξένιος Δίας» της αστυνομίας και οι επιθέσεις των φασιστών σε ανυπεράσπιστους ξένους έβρισκαν αρκετούς υποστηρικτές.

Το μίσος είχε ήδη φωλιάσει σε πάρα πολλούς ανθρώπους. Αναμενόμενη η αποθράσυνση της χρυσής αυγής με ότι ακολούθησε μέχρι τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Αργότερα είχαμε την εμφάνιση της θεωρίας των δύο άκρων η οποία δεν είναι καινούργια. Έχει τις ρίζες της στον προηγούμενο αιώνα και αποσκοπεί, από τη μια στο να απενοχοποιήσει το φασισμό και τις πρακτικές του και από την άλλη να εξισώσει τους φασίστες με τους κομμουνιστές και όλους όσοι αγωνίστηκαν και αγωνίζονται ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Αξίζει τον κόπο να δούμε πώς η φασιστική προπαγάνδα διαχεόταν με ύπουλο τρόπο στα χρόνια της ναζιστικής Γερμανίας, μέσω των σχολικών βιβλίων, χρησιμοποιώντας απλά εργαλεία όπως, για παράδειγμα, τα προβλήματα των μαθηματικών:

*[Το να συντηρηθεί ένα νοητικά ανάπηρο άτομο, κοστίζει περίπου 4 μάρκα την ημέρα. Υπάρχουν 300.000 νοητικά καθυστερημένα άτομα για φροντίδα. Πόσο κοστίζουν συνολικά αυτά τα άτομα; Πόσα επιδόματα γάμου των 1.000 μάρκων θα μπορούσαν να δοθούν με τα ίδια χρήματα;]*¹

*[Ένα βομβαρδιστικό αεροπλάνο κατά την απογείωσή μεταφέρει 12 ντουζίνες βόμβες, η κάθε μία από τις οποίες ζυγίζει 10 κιλά. Το αεροσκάφος απογειώνεται για τη Βαρσοβία, **το διεθνές κέντρο του Ιουδαϊσμού**. Βομβαρδίζει την πόλη. Κατά την απογείωση, με όλες τις βόμβες και γεμάτη τη δεξαμενή με 100 κιλά καυσίμων, το αεροσκάφος ζύγιζε 8 τόνους περίπου. Όταν επιστρέφει από τη **σταυροφορία** υπάρχουν ακόμη 230 κιλά υλικού. Ποιο είναι το βάρος του αεροσκάφους όταν είναι άδειο;]*²

Όσο αληθινά είναι τα προηγούμενα άλλο τόσο αλήθεια είναι πως ο φασισμός και οι φασίστες πνίγονται στο φως που σκορπίζει ο πολιτισμός, η κοινωνική αλληλεγγύη, η αποκάλυψη του σάπιου συστήματος και οι αγώνες για την ανατροπή του. Δεν είναι τυχαίο πως τα μόνα μνημεία που έχουν αφήσει στο πέρασμά τους είναι ερείπια, στρατόπεδα συγκέντρωσης, κρεματόρια και ομαδικοί τάφοι.

Όσοι αγωνίζονται για την απελευθέρωση του ανθρώπου από κάθε είδους καταπίεση, όσοι παλεύουν για να μπορούν οι άνθρωποι να αναπτύσσουν ελεύθερα τα ταλέντα και τις

ικανότητές τους, όσοι επιδιώκουν το να έχουν όλοι τη δυνατότητα να χαίρονται τη ζωή και όχι να αργοπεθαίνουν καθημερινά στη μάχη για επιβίωση, είναι εξ ορισμού ορκισμένοι εχθροί των φασιστών.

Όσοι επιδιώκουν τον εξανθρωπισμό κάθε ανθρώπινης οντότητας θα είναι πάντα αντίπαλοι των φασιστών καθώς ο φασισμός, στην εφαρμογή του, σύμφωνα με τα λεγόμενα του ίδιου του Χίτλερ όταν απευθυνόταν στη νεολαία, επιδιώκει τη μετατροπή του ανθρώπου σε αδίστακτο σαρκοφάγο αρπακτικό, χωρίς ευαισθησίες, χωρίς ανάγκη μόρφωσης.

*[Μια βίαιη, δραστήρια, κυριαρχική, ατρόμητη, σκληρή νεολαία-αυτήν θέλω. Η νεολαία πρέπει να είναι όλα αυτά τα πράγματα. Πρέπει να αδιαφορεί για τον πόνο. Να μην έχει αδυναμία ή ευαισθησία μέσα της. Θέλω να δω για μια ακόμη φορά στα μάτια της τη λάμψη της υπερηφάνειας και της ανεξαρτησίας του σαρκοβόρου αρπακτικού...Μ' αυτόν τον τρόπο θα εξαλείψω χιλιάδες χρόνια ανθρώπινης εξημέρωσης...Δεν θα προσφέρω πνευματική κατάρτιση. Η γνώση είναι καταστροφή για τους νέους άνδρες μου]*³

Στα χρόνια των μνημονίων και της βαθιάς κρίσης του καπιταλισμού, τα τσοπανόσκυλα του συστήματος εγκατέλειψαν τις φιλολαϊκές ρητορείες, και έδειξαν το πραγματικό τους πρόσωπο. Ψήφισαν κάθε νόμο των μνημονίων που στόχευαν στη μεγιστοποίηση του κέρδους, στην δουλοποίηση των εργαζομένων και στην αύξηση του αυταρχισμού και του φόβου.

Δρώντας, είτε μόνοι τους είτε δίπλα στις κρατικές δυνάμεις βίας και καταστολής βρέθηκαν απέναντι στους απεργούς της χαλυβουργίας, σύμμαχοι των εργοδοτών, κυνήγησαν και χτύπησαν διαδηλωτές παρέα με τα ΜΑΤ και τους ασφαλίτες, τραυμάτισαν και σκότωσαν ανυπεράσπιστους μετανάστες μέχρι που έφτασαν στη προμελετημένη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Απευθυνόμενοι σε ανώριμες ταξικές συνειδήσεις, ανιστόρητα μυαλά και μαυρισμένες ψυχές θέλησαν να απλώσουν το μαύρο σύννεφο του φόβου σ' ολόκληρη την κοινωνία και κυρίως τη νεολαία.

Δυστυχώς ο φασισμός δεν αντιμετωπίζεται μόνο με καλές προθέσεις και ευχολόγια. Θα μαραζώνει τόσο πιο πολύ όσο θα αποκαλύπτονται οι πραγματικές αιτίες της ανεργίας, της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Θα συρρικνώνεται τόσο πιο πολύ όσο θα εντείνεται η πάλη για την ανατροπή του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος. Θα αποδυναμώνεται τόσο πιο πολύ όσο δυναμώνει η αντίσταση ενάντια στο φόβο, τον αυταρχισμό και τα μέτρα καταστολής. Θα χάνει τόσο πιο πολλούς υποστηρικτές όσο οι άνθρωποι με τη μόρφωσή τους

θα μπορούν να εξηγούν τα όσα παθαίνουν και να ανακαλύπτουν τους νόμους που διέπουν τη φύση και τις κοινωνίες.

Γι' αυτό σήμερα, ο αγώνας ενάντια στη διάλυση της δημόσιας δωρεάν παιδείας και υπέρ της πραγματικής μόρφωσης όλων των νέων χωρίς περιορισμούς και αποκλεισμούς που να οφείλονται σε οικονομικούς και κοινωνικούς λόγους ή σε λόγους υγείας, είναι περισσότερο παρά ποτέ και αγώνας ενάντια στο φασισμό.

Οι παραπομπές **1,2,3** περιλαμβάνονται στο βιβλίο:

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΖΙΣΤΙΚΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

Του Άγγελου Παληκίδη, εκδόσεις: ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ